

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2016/1164 НА СЪВЕТА

от 12 юли 2016 година

за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 115 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Настоящите политически приоритети в областта на международното данъчно облагане открояват необходимостта да се гарантира, че данъците се плащат там, където се генерират печалбата и стойността. Следователно е наложително да се възвърне доверието в справедливостта на данъчните системи и да се даде възможност на правителствата ефективно да упражняват своя данъчен суверенитет. Тези нови политически цели бяха отразени в препоръки за конкретни действия в рамките на инициативата на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Европейският съвет приветства работата в тази насока в заключенията си от 13—14 март 2013 г. и 19—20 декември 2013 г. В отговор на необходимостта от по-справедливо данъчно облагане, в съобщението си от 17 юни 2015 г. Комисията представи План за действие за справедливо и ефикасно корпоративно данъчно облагане в Европейския съюз.
- (2) Окончателните доклади относно 15-те действия на ОИСР срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби бяха оповестени публично на 5 октомври 2015 г. Тези резултати бяха приветствани от Съвета в заключенията му от 8 декември 2015 г. В заключенията на Съвета беше подчертана необходимостта от намиране на общи, но гъвкави решения на равнището на ЕС, които да са съобразени със заключенията на ОИСР относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Освен това в заключенията на Съвета беше подкрепено ефективното и бързо координирано прилагане на мерките срещу свиването на данъчната основа и

⁽¹⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

⁽²⁾ Все още непубликувано в Официален вестник.

прехвърлянето на печалби на равнището на ЕС и беше изложено виждането, че когато е целесъобразно, директивите на ЕС следва да бъдат предпочитаното средство за прилагане на заключенията на ОИСР на равнището на ЕС. За доброто функциониране на вътрешния пазар е от съществено значение държавите членки да изпълнят най-малко ангажиментите си във връзка със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби и в по-общ план да предприемат действия за възпиране на практиките за избягване на данъци и да гарантират справедливо и ефективно данъчно облагане в Съюза по достатъчно съгласуван и координиран начин. Пазарът на силно интегрирани икономики води до необходимост от общи стратегически подходи и координирани действия за подобряване на функционирането на вътрешния пазар и максимално увеличаване на положителния ефект на инициативата срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби. Освен това разпокъсаността на пазара може да бъде избегната само чрез обща рамка, която да премахне съществуващите понастоящем несъответствия и изкривявания на пазара. И на последно място, националните мерки за изпълнение, следващи обща насока в рамките на целия Съюз, ще осигурят на данъкоплатците правната сигурност, че тези мерки са съвместими с правото на Съюза.

- (3) Необходимо е да бъдат определени правила с цел укрепване на средното равнище на защита срещу агресивно данъчно планиране в рамките на вътрешния пазар. Тъй като тези правила трябва да съответстват на 28 отделни системи за корпоративно данъчно облагане, те следва да се ограничават до общи разпоредби и да оставят изпълнението на държавите членки, които са в по-добра позиция да определят конкретните елементи на тези правила по начин, който в най-голяма степен съответства на техните системи за корпоративно данъчно облагане. Тази цел може да бъде постигната чрез установяване на минимално равнище на защита за националните системи за корпоративно данъчно облагане срещу практиките за избягване на данъци в рамките на целия Съюз. Поради това е необходимо да се координира отговорът на държавите членки при прилагането на резултатите от 15-те действия на ОИСР срещу свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби с цел да се повиши ефективността на вътрешния пазар като цяло по отношение на практиките за избягване на данъци. Поради това е необходимо да бъде определено общо минимално равнище на защита на вътрешния пазар в конкретни области.
- (4) Необходимо е да бъдат определени правила, приложими за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в дадена държава членка. Като се има предвид, че това би довело до необходимостта да се обхванат по-широк набор от национални данъци, не е желателно да се разширява обхватът на настоящата директива по отношение на видове образувания, които не подлежат на облагане с корпоративен данък в дадена държава членка; като, по-специално, прозрачни за данъчни цели образувания. Тези правила следва да се прилагат също така за местата на стопанска дейност на същите корпоративни данъкоплатци, които могат да са в друга държава членка или в други държави членки. Корпоративните данъкоплатци могат бъдат местни лица за данъчни цели на една държава членка или да бъдат установени съгласно законодателството на държавата членка. Местата на стопанска дейност на образуванията, които са местни лица за данъчни цели на трета държава, също следва да бъдат обхванати от тези правила, ако същите се намират в една или няколко държави членки.
- (5) Необходимо е да бъдат установени правила срещу свиването на данъчната основа в рамките на вътрешния пазар и срещу прехвърлянето на печалби извън вътрешния пазар. За да се спомогне за постигането на тази цел, са необходими правила в следните области: ограничения по отношение на приспадането на лихвите, данъчно облагане при напускане, общо правило за борба със злоупотребите, правила за контролираните чуждестранни дружества и правила, чрез които да се уреждат несъответствията при хибридни образувания и инструменти. Когато прилагането на тези правила води до двойно данъчно облагане, данъкоплатците следва да получават данъчно облекчение посредством приспадането на данъка, платен в друга държава членка или трета държава, в зависимост от случая. Поради това целта на правилата следва да бъде не само борба срещу практиките за избягване на данъци, но и недопускане на създаването на други пречки на пазара, например двойно данъчно облагане.
- (6) В стремежа си да намалят общите си данъчни задължения групите дружества във все по-голяма степен прибавят към свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби чрез прекомерни лихвени плащания. Правилото за ограничаване на лихвите е необходимо за възпиране на такива практики, като се ограничава приспадането на превишението на разходите по заеми на данъкоплатците. Поради това е необходимо да се определи съотношение за приспадането, което да е обвързано с облагаемата печалба на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизация (EBITDA). Държавите членки могат да намалят това съотношение или да ограничат срока или размера на некомпенсирани разходи по заеми, които могат да бъдат пренесени за бъдещ или минал период, за да се гарантира по-високо равнище на защита. Като се има предвид, че целта е да се установят минимални стандарти, държавите членки биха могли да приемат алтернативна мярка, която се отнася за печалбата на данъкоплатеца преди лихви и данъци (EBIT) и се определя така, че да е еквивалентна на съотношението, основано на EBITDA. В допълнение към правилото за ограничаване на приспадането на лихвите, предвидено в настоящата директива, държавите членки могат да използват и специални правила срещу дълговото финансиране в рамките на група, и по-специално правила относно слабата капитализация. Освободените от данъчно облагане приходи не следва да бъдат прихващани от подлежащите на приспадане разходи по заеми. Причината за това е принципът само облагаемият доход да бъде вземан предвид, когато се определя максималната част от лихвените плащания, която може да бъде приспадната.
- (7) Когато данъкоплатецът е част от група, която представя задължителни консолидирани счетоводни отчети, задължеността на групата като цяло в световен план може да се има предвид за целите на предоставянето на данъкоплатците на право да приспадат по-големи суми от превишението на разходите по заеми. Освен това може да е целесъобразно да се установят правила за защитна клауза по отношение на собствения капитал, когато правилото за ограничаване на приспадането на лихвите не се прилага, ако дружеството може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на активите е в общи линии равно на еквивалентното

съотношение на групата или по-високо от него. Правилото за ограничаване на лихвите следва да се прилага по отношение на превишението на разходите по заеми на данъкоплатеца, без да се прави разлика дали разходите произтичат от кредитни задължения, поети на национално равнище, трансгранично равнище в рамките на Съюза или в трета държава, или дали произтичат от трети лица, свързани предприятия или в рамките на група. Когато дадена група включва повече от едно образувание в държава членка, държавата членка може да вземе предвид общата позиция на всички образувания в групата в същата държава, включително отделна система за данъчно облагане на образуванията, за да се даде позволение прехвърляне на печалби или капацитет за приспадане на лихви между образувания в рамките на група, когато се прилагат правилата, които ограничават приспадането на лихвите.

- (8) С цел намаляване на административната тежест и тежестта във връзка със спазването на правилата без съществено отслабване на техния данъчен ефект може да е целесъобразно да се предвиди правило за ограничаване на данъчните задължения, така че нетните лихви винаги да подлежат на приспадане до определена сума, когато това води до приспадане в размер, който надхвърля съотношението, основано на EBITDA. Държавите членки могат да намалят фиксирания паричен праг с цел да гарантират по-високо равнище на защита на своята национална данъчна основа. Тъй като свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби по принцип се извършва чрез прекомерни лихвени плащания между образувания, които са свързани предприятия, е целесъобразно и необходимо да се даде възможност за евентуално изключване на самостоятелните образувания от обхвата на правилото за ограничаване на лихвите, предвид малките рискове от избягване на данъци. За да се улесни преходът към новото правило за ограничаване на приспадането на лихвите, държавите членки могат да предвидят клауза за запазване на придобитите права, която да покрива съществуващите заеми, доколкото техните условия не са изменени впоследствие, т.е. в случай на последващо изменение запазването на придобитите права няма да се прилага за каквото и да било увеличение на сумата или на срока на заема, а ще бъде ограничено до първоначалните условия на заема. Без да се засягат правилата за държавна помощ, държавите членки могат също така да изключат превишението на разходите по заеми, които са направени по отношение на заеми, използвани за финансиране на дългосрочни проекти за публична инфраструктура, като се има предвид, че такива механизми за финансиране не водят до никакви или до почти никакви рискове от свиване на данъчната основа или прехвърляне на печалби. Във връзка с това държавите членки следва да докажат по подходящ начин, че механизмите за финансиране на проекти за публична инфраструктура имат особени характеристики, които обосновават такова третиране, в сравнение с други механизми за финансиране, за които се прилага ограничителното правило.
- (9) Въпреки че по принцип се приема, че за финансовите предприятия, т.е. финансовите институции и застрахователните предприятия, също следва да се прилагат ограничения по отношение на приспадането на лихвите, също така се признава, че тези два сектора имат особени характеристики, които налагат към тях да се прилага поиндивидуализиран подход. Тъй като резултатите от обсъжданията в тази област все още не са достатъчно убедителни в международен план и в рамките на Съюза, на този етап не е възможно да се предвидят специални правила във финансовия и застрахователния сектор и поради това държавите членки следва да могат да изключат тези сектори от обхвата на правилата за ограничаване на лихвите.
- (10) Функцията на данъците при напускане е да се гарантира, че когато даден данъкоплатец премества активи или променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, извън данъчната юрисдикция на една държава, тази държава облага икономическата стойност на евентуалната капиталова печалба, създадена на нейна територия, дори ако тя все още не е реализирана към момента на напускането. Поради това е необходимо да бъдат конкретизирани случаите, при които за данъкоплатците се прилагат правилата за данъчно облагане при напускане и те се облагат с данък върху нереализираната капиталова печалба, натрупана в прехвърлените от тях активи. Също така е полезно да се поясни, че прехвърлянията на активи, включително парични средства, между дружество майка и неговите дъщерни дружества попадат извън обхвата на предвиденото правило относно данъчното облагане при напускане. За изчисляването на сумите от основно значение е да бъде определена пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите въз основа на принципа на сделката между несвързани лица. С цел да гарантира съвместимостта на правилото с използването на кредитния метод, е желателно да се даде възможност на държавите членки да посочват момента, в който се губи правото на облагане на прехвърлените активи. Правото на облагане с данъци следва да се определи на национално равнище. Освен това е необходимо да се даде възможност на приемащата държава да оспори установената от държавата на напускане стойност на прехвърлените активи, когато тя не отразява пазарната стойност. За тази цел държавите членки могат да използват съществуващи механизми за уреждане на спорове. Необходимо е прилагането на данъчното облагане при напускане да бъде уредено в рамките на Съюза и да бъдат пояснени условията за спазване на правото на Съюза. При такива случаи данъкоплатците следва да имат правото или незабавно да платят размера на изчисления данък при напускане, или да разсрочат плащането на данъка чрез изплащането му на вноски за определен брой години, евентуално с прилагане на лихви и гаранции.

За тази цел държавите членки могат да поискат от съответните данъкоплатци да включат в декларацията необходимата информация. Данъкът при напускане не следва да се налага, когато прехвърлянето на активите е с временен характер и е предвидено те да се върнат в държавата членка на прехвърлителя, когато прехвърлянето се извършва, за да се изпълнят пруденциални капиталови изисквания или с цел управление на ликвидността, или когато става въпрос за сделки за финансиране с ценни книжа или активи, предоставени като обезпечение.

- (11) Общите правила за борба със злоупотребите (ОПБЗ) се включват в данъчните системи с цел справяне с практиките за данъчни злоупотреби, които още не са обхванати в специално насочени към тях разпоредби. Поради това предназначението на ОПБЗ е да се запълнят пропуските, така че те да не се отразяват на приложимостта на специалните правила за борба със злоупотребите. В рамките на Съюза ОПБЗ следва да се прилагат по отношение

на договорености, които са привидни; в останалите случаи данъкоплатецът следва да има правото да избира най-ефикасната по отношение на данъчното облагане структура за целите на своята стопанска дейност. Важно е да се гарантира също така, че ОПБЗ се прилагат еднообразно в национален контекст, в рамките на Съюза и по отношение на трети държави, така че техният обхват и резултатът от тяхното прилагане в национален план и при трансгранични случаи да не се различават. Държавите членки не следва да бъдат възпрепятствани да прилагат санкции, когато е приложимо ОПБЗ. Когато се прави оценка дали дадена договореност следва да се счита за привидна, държавите членки могат да вземат предвид всички основателни икономически съображения, включително финансови дейности.

- (12) Като следствие от правилата за контролираните чуждестранни дружества (КЧД) доходът на контролираното дъщерно дружество, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, се причислява обратно към дружеството майка. След това дружеството майка подлежи на данъчно облагане по отношение на причисления доход в държавата, в която е местно лице за данъчни цели. В зависимост от политическите приоритети на съответната държава правилата за КЧД могат да бъдат насочени към цяло дъщерно дружество, което е обект на данъчно облагане с ниска ставка, към определени категории доход или да се ограничават до дохода, който по изкуствен начин е бил отклонен към дъщерното дружество. По-специално, за да се гарантира, че правилата за КЧД са пропорционален отговор на опасенията във връзка със свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, е много важно държавите членки, които ограничават своите правила за КЧД до доходи, изкуствено отклонени към дъщерното дружество, да определят точно ситуацията, при които повечето от функциите по вземане на решения, генерирани отклонени доходи на равнището на контролираното дъщерно дружество, се упражняват в държавата членка на данъкоплатеца. С цел ограничаване на административната тежест и разходите за спазване на правилата следва също така да е допустимо тези държавите членки да освобождават от данъчно облагане определени образувания с ниски печалби или нисък марж на печалба, които пораждат по-малки рискове от избягване на данъци. Поради това е необходимо правилата за КЧД да бъдат разширени, така че да обхващат печалбите на местата на стопанска дейност, в които тези печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца. Съгласно правилата за КЧД обаче не е необходимо да се облагат печалбите на местата на стопанска дейност, на които е отказано освобождаване от данъчно облагане съгласно националните правила, тъй като тези места на стопанска дейност се разглеждат като контролирани чуждестранни дружества. С цел да се гарантира по-високо равнище на защита държавите членки могат да намалят прага за контрол или да използват по-висок праг за сравняване на действително платения корпоративен данък с корпоративния данък, който би бил начислен в държавата членка на данъкоплатеца. Когато транспонират правилата за КЧД в националното си право, държавите членки могат да използват достатъчно висок частичен праг на данъчна ставка.

Желателно е да се обхванат случаите както в трети държави, така и в рамките на Съюза. За да бъдат спазени основните свободи, категориите доходи следва да бъдат съчетани с изключение, основано на стопанския характер, насочено към ограничаване в рамките на Съюза на въздействието на правилата до случаите, при които КЧД не упражняват съществена стопанска дейност. Важно е данъчните администрации и данъкоплатците да си сътрудничат при събирането на съответните факти и обстоятелства, с помощта на които се определя дали изключението се прилага или не. Следва да е приемливо при транспонирането на правилата за КЧД в националното си право държавите членки да използват бели, сиви или черни списъци на трети държави, които са изготвени въз основа на определени критерии, посочени в настоящата директива, и които могат да включват размера на ставката на корпоративния данък, или да използват бели списъци на държави членки, изготвени на тази основа.

- (13) Несъответствията при хибридни образувания и инструменти са следствие от разликите в правната квалификация на плащанията (финансови инструменти) или образуванията, като тези разлики проличават при взаимодействието на правните системи на две юрисдикции. Резултатът от тези несъответствия често пъти е двойно приспадане (т.е. приспадане и в двете държави) или приспадане на дохода в едната държава, без да има включване в данъчната основа в другата. За да се премахнат последиците от договореностите, които водят до такива несъответствия, е необходимо да се установят правила, съгласно които една от двете юрисдикции, между които се проявяват несъответствията, следва да откаже приспадането на плащане, което води до подобен резултат. Във връзка с това е полезно да се поясни, че мерките, насочени към преодоляване на несъответствия при хибридни образувания и инструменти в настоящата директива, са насочени към справяне със ситуации, свързани с несъответствия при образувания и инструменти, които се дължат на различия в правната квалификация на даден финансов инструмент или образувание и нямат за цел да засегнат общите характеристики на данъчната система на държавата членка. Въпреки че в рамките на група „Кодекс за поведение“ (Данъчно облагане на предприятия) държавите членки са се договорили за насоки относно данъчното третиране на хибридните образувания и на хибридните места на стопанска дейност в рамките на Съюза, както и относно данъчното третиране на хибридните образувания при отношенията им с трети държави, продължава да съществува необходимост от въвеждане на задължителни правила. От решаващо значение е да се работи допълнително по несъответствията при хибридни образувания и инструменти между държави членки и трети държави, както и по други несъответствия при хибридни образувания и инструменти, например тези, които включват местата на стопанска дейност.
- (14) Необходимо е да се поясни, че прилагането на правилата срещу избягването на данъци, предвидени в настоящата директива, не следва да се отразява на задължението на данъкоплатците да се съобразяват с принципа на сделката между несвързани лица или на правото на държавите членки да коригират в посока увеличение дадено данъчно задължение в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица, когато е приложимо.

- (15) В съответствие с член 28, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните. При обработването на лични данни, извършена в рамките на настоящата директива, се прилага правото на защита на личните данни в съответствие с член 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- (16) Тъй като една от основните цели на настоящата директива е да се повиши устойчивостта на вътрешния пазар като цяло по отношение на трансграничните практики за избягване на данъци, тази цел не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, когато те действат самостоятелно. Националните системи за корпоративно данъчно облагане се различават значително и самостоятелните действия на държавите членки само възпроизвеждат съществуващата разпокъсаност на вътрешния пазар при прякото данъчно облагане. Така те дават възможност неефективността и изкривяванията да продължат да съществуват при взаимодействието на отделните национални мерки. Вследствие на това се стига до липса на координация. Вместо това — с оглед на факта, че голяма част от неефективността на вътрешния пазар води предимно до проблеми от трансгранично естество — следва да бъдат предприети коригиращи мерки на равнището на Съюза. Поради това е от изключително значение да бъдат приети решения, които работят за вътрешния пазар като цяло, като това може да се постигне по-добре на равнището на Съюза. Следователно Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел. Като определя минимално равнище на защита на вътрешния пазар, настоящата директива има за цел единствено да постигне основната минимална степен на координация в рамките на Съюза за постигането на своите цели.
- (17) Комисията следва да направи оценка на изпълнението на настоящата директива четири години след влизането ѝ в сила и да представи доклад за това на Съвета. Държавите членки следва да съобщят на Комисията цялата информация, необходима за тази оценка,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Обхват

Настоящата директива се прилага за всички данъкоплатци, които подлежат на облагане с корпоративен данък в една или няколко държави членки, включително за местата на стопанска дейност в една или няколко държави членки на образувания, които са местни лица за данъчни цели на трета държава.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- 1) „разходи по заеми“ означава лихвени разходи по всички форми на задължения, други разходи, икономически еквивалентни на лихви, и разходи, направени във връзка с набирането на средства, както е определено в националното право, включително, но не само, плащания по заеми с участие в печалбата, условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон, суми по алтернативни механизми за финансиране, например ислямски финанси, елемента, свързан с финансовите разходи на плащания по финансов лизинг, капитализирана лихва, включена в балансовата стойност на свързан актив или амортизацията на капитализирана лихва, суми, изчислени на базата на възвръщане на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими, суми на фиктивни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани със

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31).

заеми на дадено образувание, определени печалби и загуби от обмяна на валута по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства, гаранционни такси за механизми за финансиране, такси за предоставяне на кредит и подобни разходи, свързани със заемането на средства;

- 2) „превишение на разходите по заеми“ означава сумата, с която подлежащите на приспадане разходи по заеми на даден данъкоплатец превишават облагаемите приходи от лихви и други икономически еквивалентни облагаеми приходи, които данъкоплатецът получава съгласно националното право;
- 3) „данъчен период“ означава данъчна година, календарна година или друг, подходящ за данъчни цели период;
- 4) „свързано предприятие“ означава:

- a) образувание, в което данъкоплатецът има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер на 25 % или повече или има право да получава 25 % или повече от печалбите на това образувание;
- б) физическо лице или образувание, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъкоплатец в размер на 25 % или повече, или има право да получава 25 % или повече от печалбите на данъкоплатеца;

Ако физическо лице или образувание има пряко или косвено участие в размер на 25 % или повече в данъкоплатец и едно или повече образувания, всички съответни образувания, включително данъкоплатецът, се считат за свързани предприятия.

За целите на член 9 и когато несъответствието включва хибридно образувание, това определение се изменя и изискването за 25 % се заменя с изискване за 50 %;

- 5) „финансово предприятие“ означава някое от следните образувания:
  - a) кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ или лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾, или управляващо дружество на предприятие за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) съгласно определението в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾;
  - б) застрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 1 от Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾;
  - в) презастрахователно предприятие съгласно определението в член 13, точка 4 от Директива 2009/138/ЕО;
  - г) институция за професионално пенсионно осигуряване, попадаща в обхвата на Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾, освен ако държавата членка е решила да не прилага посочената директива изцяло или отчасти по отношение на съответната институция в съответствие с член 5 от посочената директива или пълномощника на институция за професионално пенсионно осигуряване, както е посочено в член 19, параграф 1 от посочената директива;
  - д) пенсионни институции, управляващи пенсионни схеми, които се считат за системи за социална сигурност, обхванати от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾ и Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁷⁾, както и всеки правен субект, създаден с цел инвестиране на такива схеми;

⁽¹⁾ Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2011/61/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2011 г. относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове и за изменение на директиви 2003/41/ЕО и 2009/65/ЕО и на регламенти (ЕО) № 1060/2009 и (ЕС) № 1095/2010 (ОВ L 174, 1.7.2011 г., стр. 1).

⁽³⁾ Директива 2009/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) (ОВ L 302, 17.11.2009 г., стр. 32).

⁽⁴⁾ Директива 2009/138/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване (ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (ОВ L 284, 30.10.2009 г., стр. 1).

- е) алтернативен инвестиционен фонд (АИФ), управляван от лице, управляващо алтернативен инвестиционен фонд, съгласно определението в член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2011/61/ЕС или АИФ, подлежащ на надзор съгласно приложимото национално право;
  - ж) ПКИПЦК по смисъла на член 1, параграф 2 от Директива 2009/65/ЕО;
  - з) централен контрагент съгласно определението в член 2, точка 1 от Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾;
  - и) централен депозитар на ценни книжа съгласно определението в член 2, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета ⁽²⁾.
- б) „прехвърляне на активи“ означава операция, при която дадена държава членка губи правото на данъчно облагане на прехвърлените активи, докато активите остават правна или икономическа собственост на същия данъкоплатец;
- 7) „промяна на юрисдикцията, на която образуването е местно лице за данъчни цели“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да бъде местно лице за данъчни цели на една държава членка и става местно лице за данъчни цели на друга държава членка или на трета държава;
- 8) „прехвърляне на дейност, извършвана от място на стопанска дейност“ означава операция, при която даден данъкоплатец престава да подлежи на данъчно облагане в една държава членка и същевременно започва да подлежи на такова облагане в друга държава членка или трета държава, без да става местно лице за данъчни цели на същата държава членка или трета държава;
- 9) „несъответствие при хибридни образувания и инструменти“ означава ситуация между данъкоплатец в една държава членка и свързано предприятие в друга държава членка или структурирана договореност между страни в държави членки, при която следните резултати се дължат на различията в правните характеристики на финансов инструмент или образувание:
- а) приспадане на едно и също плащане, разход или загуба и в държавата членка, от която произлиза плащането, в която е направен разходът или е натрупана загубата, и в друга държава членка („двойно приспадане“); или
  - б) има приспадане на плащане в държавата членка, от която произлиза плащането, без да има съответстващо на него включване за данъчни цели на същото плащане в другата държава членка („приспадане без включване“).

Член 3

Минимално равнище на защита

Настоящата директива не изключва прилагането на национални разпоредби или на разпоредби въз основа на споразумения, чиято цел е да гарантират по-високо равнище на защита на националните основи за облагане с корпоративен данък.

ГЛАВА II

МЕРКИ СРЕЩУ ИЗБЯГВАНЕТО НА ДАНЪЦИ

Член 4

Правило за ограничаване на приспадането на лихвите

1. Превишението на разходите по заеми подлежи на приспадане за данъчния период, през който са направени разходите, но само до 30 % от печалбата на данъкоплатеца преди лихви, данъци и амортизации (EBITDA).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 г. относно извънборсовите деривати, централните контрагенти и регистрите на транзакции (ОВ L 201, 27.7.2012 г., стр. 1).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 909/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за подобряване на сетълмента на ценни книжа в Европейския съюз и за централните депозитари на ценни книжа, както и за изменение на директиви 98/26/ЕО и 2014/65/ЕС и Регламент (ЕС) № 236/2012 (ОВ L 257, 28.8.2014 г., стр. 1).

За целите на настоящия член държавите членки могат да разглеждат като данъкоплатец и:

- a) образуване, на което е разрешено или което трябва да прилага правилата от името на група съгласно определеното в националното данъчно право;
- б) образуване в група по смисъла на определението в националното данъчно право, която не консолидира резултатите на своите членове за данъчни цели.

При тези обстоятелства превишението на разходите по заеми и EBITDA могат да се изчислят на равнището на групата и включват резултатите на всички нейни членове.

2. EBITDA се изчислява, като към доходите, които се облагат с корпоративен данък в държавата членка на данъкоплатеца се добавят обратно коригираните за данъци суми за превишението на разходите по заеми, както и коригираните за данъци суми за амортизациите. Освободените от данъци приходи се изключват от EBITDA на данъкоплатеца.

3. Чрез дерогация от параграф 1 данъкоплатецът може да получи правото:

- a) да приспадне превишението на разходите по заеми до 3 000 000 EUR;
- б) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако данъкоплатецът е самостоятелно образуване.

За целите на параграф 1, втора алинея сумата от 3 000 000 EUR се отчита за цялата група.

За целите на първа алинея, буква б) самостоятелно образуване означава данъкоплатец, който не е част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност и няма свързано предприятие или място на стопанска дейност.

4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 1 превишението на разходите по заеми, направено по отношение на:

- a) заеми, които са били отпуснати преди 17 юни 2016 г., като изключението не се простира върху последващи изменения на тези заеми;
- б) заеми, използвани за финансиране на дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, когато операторът на проекта, разходите по заемите, активите и доходите са в Съюза.

За целите на първа алинея, буква б) дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура означава проект за изграждане, надграждане, експлоатиране и/или поддържане на широкомащабен актив, за който дадена държава членка смята, че е общ публичен интерес.

Когато се прилага първа алинея, буква б), всички приходи, които произтичат от дългосрочен проект в областта на публичната инфраструктура, се изключват от EBITDA на данъкоплатеца, и всяко изключено превишение на разходите по заеми не се включва в превишението на разходите по заеми на групата по отношение на третите лица, посочени в параграф 5, буква б).

5. Когато данъкоплатецът е член на консолидирана група за целите на финансовата отчетност, на данъкоплатеца може да се даде едно от следните права:

- a) да приспадне изцяло превишението на разходите по заеми, ако може да докаже, че съотношението между неговия собствен капитал и общия размер на активите му е равно на или е по-голямо от еквивалентното съотношение на групата и ако са спазени следните условия:
  - i) съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца се счита за равно на еквивалентното съотношение на групата, ако съотношението между собствения капитал и общия размер на активите на данъкоплатеца е по-малко с не повече от два процентни пункта; и
  - ii) всички активи и пасиви са оценени по същата методология като в консолидираните финансови отчети, посочени в параграф 8;

или

- б) да приспадне превишението на разходите по заеми в размер на сумата, надвишаваща позволеното за приспадане по параграф 1. Този по-висок таван за приспадането на превишението на разходите по заеми се отнася за консолидираната група за целите на финансовата отчетност, в която участва данъкоплатецът, и се изчислява на два етапа:
- i) първо, съотношението за групата се определя, като се раздели превишението на разходите по заеми на групата спрямо трети лица на ЕБИТДА на групата; и
  - ii) второ, съотношението за групата се умножава по ЕБИТДА на данъкоплатеца, изчислена съгласно параграф 2.
6. Държавата членка на данъкоплатеца може да предвиди правила за някои от следните случаи:
- а) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5;
  - б) пренасяне за бъдещ период — без ограничение във времето, а и за минал период — за максимум три години, на превишението на разходите по заеми, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5; или
  - в) пренасяне за бъдещ период, без ограничение във времето, на превишението на разходите по заеми и, за максимум пет години, на неизползвания капацитет за приспадане на лихви, които не могат да се приспаднат през текущия данъчен период съгласно параграфи 1—5.
7. Държавите членки могат да изключат финансовите предприятия от обхвата на параграфи 1—6, включително когато тези финансови предприятия са част от консолидирана група за целите на финансовата отчетност.
8. За целите на настоящия член консолидираната група за целите на финансовата отчетност се състои от всички образувания, които са изцяло включени в консолидираните финансови отчети, изготвени в съответствие с Международните стандарти за финансово отчитане или националната система за финансово отчитане на дадена държава членка. На данъкоплатеца може да се предостави правото да използва консолидирани финансови отчети, изготвени съгласно други счетоводни стандарти.

Член 5

Данъчно облагане при напускане

1. Данъкоплатецът подлежи на данъчно облагане върху сума, равна на пазарната стойност на прехвърлените активи към момента на напускане на активите минус стойността им за данъчни цели, във всеки от следните случаи:
- а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на главното управление вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето;
  - б) данъкоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към главното си управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето;
  - в) данъкоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава освен по отношение на онези активи, които продължават да имат ефективна връзка с мястото на стопанска дейност в първата държава членка;
  - г) данъкоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, от държава членка към друга държава членка или трета държава, доколкото държавата членка на мястото на стопанска дейност вече няма право да облага с данъци прехвърлените активи заради прехвърлянето.
2. На данъкоплатеца се дава право да разсрочи плащането на данъка при напускане, посочен в параграф 1, като го плаща на вноски в продължение на пет години, при наличието на някое от следните обстоятелства:
- а) данъкоплатецът прехвърля активи от главното си управление към своето място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (наричано по-долу „Споразумението за ЕИП“);

- б) данькоплатецът прехвърля активи от своето място на стопанска дейност в държава членка към своето главно управление или към друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;
- в) данькоплатецът променя юрисдикцията, на която е местно лице за данъчни цели, към друга държава членка или към трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП;
- г) данькоплатецът прехвърля дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП.

Настоящият параграф се прилага за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили с държавата членка на данькоплатеца или със Съюза споразумение за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС на Съвета ⁽¹⁾.

3. Ако данькоплатецът разсрочи плащането в съответствие с параграф 2, по него могат да бъдат начислени лихви в съответствие със законодателството на държавата членка на данькоплатеца или на мястото на стопанска дейност, в зависимост от случая.

Ако е налице явен и реален риск вземането да не бъде събрано, от данькоплатците може да бъде поискана и гаранция като условие за разсрочване на плащането в съответствие с параграф 2.

Втора алинея не се прилага, когато законодателството на държавата членка на данькоплатеца или на мястото на стопанска дейност предвижда възможност за събиране на данъчните задължения чрез друг данькоплатец, който е член на същата група и който е местно лице за данъчни цели на същата държава членка.

4. Когато се прилага параграф 2, разсрочването на плащането се прекратява незабавно и данъчното задължение става изискуемо в следните случаи:

- а) прехвърлените активи или дейността, извършвана от мястото на стопанска дейност на данькоплатеца, са продадени или прехвърлени по друг начин;
- б) прехвърлените активи са прехвърлени впоследствие в трета държава;
- в) юрисдикцията, на която данькоплатецът е местно лице за данъчни цели, или дейността, извършвана от неговото място на стопанска дейност, впоследствие е променена към трета държава;
- г) данькоплатецът изпадне в несъстоятелност или е в ликвидация;
- д) данькоплатецът не е спазил задълженията си във връзка с вноските и не е коригирал това положение в рамките на разумен срок, който не надвишава 12 месеца.

Букви б) и в) не се прилагат за трети държави, които са страни по Споразумението за ЕИП, ако са сключили споразумение с държавата членка на данькоплатеца или с Съюза за взаимна помощ при събиране на данъчни вземания, равностойна на взаимната помощ, предвидена в Директива 2010/24/ЕС.

5. Когато прехвърлянето на активи, промяната на юрисдикцията за данъчни цели или прехвърлянето на дейността, извършвана от място на стопанска дейност, е към друга държава членка, тази държава членка приема стойността, определена от държавата членка на данькоплатеца или на мястото на стопанска дейност като първоначална стойност на активите за данъчни цели, освен когато тя не отразява пазарната стойност.

6. За целите на параграфи 1—5 „пазарна стойност“ е сумата, за която може да бъде разменен активът или да бъдат уредени взаимни задължения между желаещи да встъпят в сделка независими купувачи и продавачи при пряка сделка.

7. Настоящият член не се прилага за прехвърляния на активи, свързани с финансиране на ценни книжа, активи, предоставени като обезпечение, или когато прехвърлянето на актива се извършва, за да се изпълнят пруденциални капиталови изисквания или с цел управление на ликвидността, при условие че активите ще се върнат в държавата членка на прехвърлителя в срок от 12 месеца.

⁽¹⁾ Директива 2010/24/ЕС на Съвета от 16 март 2010 г. относно взаимната помощ при събиране на вземания, свързани с данъци, такси и други мерки (ОВ L 84, 31.3.2010 г., стр. 1).

Член 6

Общо правило за борба със злоупотребите

1. За целите на изчисляването на дължимия корпоративен данък дадена държава членка не взема предвид договореност или поредица от договорености, които предвид всички относими факти и обстоятелства са привидни, тъй като са били въведени с основната цел или с една от основните цели да бъде получено данъчно предимство, което противоречи на предмета или целта на приложимото данъчно законодателство. Една договореност може да включва няколко етапа или части.
2. За целите на параграф 1 договореността или поредицата от договорености се счита за привидна, доколкото тя не е въведена поради основателни търговски съображения, които отразяват икономическата реалност.
3. Когато договорености или поредица от договорености не се вземат предвид в съответствие с параграф 1, данъчното задължение се изчислява в съответствие с националното право.

Член 7

Правило за контролираните чуждестранни дружества

1. Държавата членка на данъкоплатеца разглежда дадено образование или място на стопанска дейност, чиято печалба не подлежи на данъчно облагане или е освободена от данъци във въпросната държава членка, като контролирано чуждестранно дружество, когато са изпълнени следните условия:
  - a) при образование — данъкоплатецът самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 % от правата на глас или притежава пряко или косвено над 50 % от капитала или има право да получи над 50 % от печалбата на това образование; и
  - b) действителният корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност, е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуването или мястото на стопанска дейност съгласно приложимата система за корпоративно данъчно облагане в държавата членка на данъкоплатеца, и действителния корпоративен данък, платен върху печалбата от образуването или мястото на стопанска дейност.

За целите на първа алинея, буква б) не се взема предвид мястото на стопанска дейност на контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в юрисдикцията на контролираното чуждестранно дружество. Освен това корпоративният данък, който би бил начислен в държавата членка на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на държавата членка на данъкоплатеца.

2. Когато образуването или място на стопанска дейност се разглежда като контролирано чуждестранно дружество съгласно параграф 1, държавата членка на данъкоплатеца включва в данъчната основа:
  - a) неразпределените доходи на образуването или доходите на мястото на стопанска дейност, които произтичат от следните категории:
    - i) лихви и всякакви други доходи от финансови активи;
    - ii) авторски и лицензионни възнаграждения или всякакви други доходи от интелектуална собственост;
    - iii) дивиденди и доходи от разпореждания с акции или дялове;
    - iv) доходи от финансов лизинг;
    - v) доходи от застрахователна, банкова и друга финансова дейност;
    - vi) доходи от дружества за издаване на фактури, които имат приходи от продажби на стоки и предоставяне на услуги, закупени от и продавани на свързани предприятия, и които имат малка или никаква добавена икономическа стойност;

Настоящата буква не се прилага, когато контролираното чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което е доказано от съответните факти и обстоятелства.

Когато контролираното чуждестранно дружество е местно лице или е в трета държава, която не е страна по Споразумението за ЕИП, държавите членки могат да решат да се въздържат от прилагането на предходната алинея;

или

- б) неразпределените доходи на образуванието или на мястото на стопанска дейност, които произтичат от привидни договарености, въведени с основната цел да бъде получено данъчно предимство.

За целите на настоящата буква дадена договореност или поредица от договорености се счита за привидна дотолкова, доколкото образуванието или мястото на стопанска дейност не би било собственик на активите или не би поело рисковете, от които се генерира целият му доход или част от него, ако не беше контролирано от дружество, в което се упражняват съществените функции на персонала, които са от значение за тези активи и рискове и които са от ключова важност за генерирането на доходите на контролираното дружество.

3. Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда дадено образувание или място на стопанска дейност като контролирано чуждестранно дружество по параграф 1, ако една трета или по-малка част от доходите, които се начисляват на образуванието или мястото на стопанска дейност, попада в категориите по параграф 2, буква а).

Когато съгласно правилата на държава членка данъчната основа на данъкоплатец се изчислява в съответствие с параграф 2, буква а), държавата членка може да реши да не разглежда финансовите предприятия като контролирани чуждестранни дружества, ако една трета или по-малка част от доходите на образуванието от категориите по параграф 2, буква а) идва от сделки с данъкоплатеца или негови свързани предприятия.

4. Държавите членки могат да изключат от обхвата на параграф 2, буква б) образувание или място на стопанска дейност:

- а) със счетоводна печалба в размер на не повече от 750 000 EUR и доходи от нетърговска дейност в размер на не повече от 75 000 EUR; или
- б) със счетоводна печалба в размер на не повече от 10 % от оперативните му разходи за данъчния период.

За целите на първа алинея, буква б) оперативните разходи не могат да включват стойността на стоките, продадени извън държавата, на която образуванието е местно лице или в която е разположено мястото на стопанска дейност, за данъчни цели и плащания към свързани предприятия.

Член 8

Изчисляване на дохода на контролирано чуждестранно дружество

1. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква а), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се изчислява в съответствие с правилата на законодателството в областта на корпоративното данъчно облагане на държавата членка, на която данъкоплатецът е местно лице за данъчни цели или в която е разположен. Загубите на образуванието или мястото на стопанска дейност не се включват в данъчната основа, но може да се пренасят за бъдещ период съгласно националното право и да се вземат под внимание през следващите данъчни периоди.
2. Когато се прилага член 7, параграф 2, буква б), доходът, който се включва в данъчната основа на данъкоплатеца, се ограничава до сумите, генерирани чрез активите и рисковете, свързани с упражняването на съществените функции на персонала на контролиращото дружество. Доходът на контролираното чуждестранно дружество се изчислява в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица.
3. Доходите, които се включват в данъчната основа, се изчисляват пропорционално на дела на участието на данъкоплатеца в образуванието, съгласно определеното в член 7, параграф 1, буква а).
4. Доходът се включва в данъчния период на данъкоплатеца, в който приключва данъчната година на образуванието.

5. Когато образуването разпределя печалба към данъкоплатеца и разпределената печалба е включена в облагаемия доход на данъкоплатеца, размерът на дохода, включен преди това в данъчната основа на основание член 7, се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху разпределената печалба, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.
6. Когато данъкоплатецът се разпорежи с участието си в образуването или дейността, извършвана от мястото на стопанска дейност, и част от постъпленията от това разпореждане е включена преди това в данъчната основа съгласно член 7, тази сума се приспада от данъчната основа при изчисляването на размера на дължимия данък върху тези постъпления, за да се гарантира, че няма двойно данъчно облагане.
7. Държавата членка на данъкоплатеца позволява приспадане на данъка, платен от образуването или мястото на стопанска дейност, от данъчното задължение на данъкоплатеца в държавата, на която той е местно лице за данъчни цели или в която е разположен. Приспадането се изчислява в съответствие с националното право.

Член 9

Несъответствия при хибридни образувания и инструменти

1. Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до двойно приспадане, приспадането се приема само в държавата членка, от която произлиза плащането.
2. Доколкото дадено несъответствие при хибридни образувания и инструменти води до приспадане без включване, държавата членка на платеца отказва приспадането на това плащане.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 10

Преглед

1. Комисията прави оценка на прилагането на настоящата директива, по-специално на въздействието на член 4, до 9 август 2020 г., и представя доклад за това на Съвета. Когато е целесъобразно, докладът на Комисията се придружава от законодателно предложение.
2. Държавите членки съобщават на Комисията цялата информация, необходима за оценката на прилагането на настоящата директива.
3. Държавите членки, посочени в член 11, параграф 6, съобщават на Комисията до 1 юли 2017 г. цялата информация, необходима за оценка на ефективността на националните правила, насочени конкретно към предотвратяването на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби.

Член 11

Транспониране

1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2018 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2019 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Когато в настоящата директива е посочен паричен размер в евро (EUR), държавите членки, чиято парична единица не е еврото, могат да изберат да изчислят равностойността му в национална валута към 12 юли 2016 г.

4. Чрез дерогация от член 5, параграф 2 Естония може, при условие че не облага с данък неразпределената печалба, да разглежда прехвърлянето на активи в парична или непарична форма, включително парични средства в брой, от място на стопанска дейност в Естония към главно управление или друго място на стопанска дейност в друга държава членка или в трета държава, която е страна по Споразумението за ЕИП, като разпределена печалба и да начислява данък върху доходите, без да дава на данкоплатците право да разсрочват плащането на този данък.

5. Чрез дерогация от параграф 1 държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2019 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 5. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2020 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

6. Чрез дерогация от член 4 държавите членки, които към 8 август 2016 г. имат национални правила, насочени конкретно към предотвратяването на рисковете от свиване на данъчната основа и прехвърляне на печалби, които са също толкова ефективни, колкото установеното в настоящата директива правило за ограничаване на приспадането на лихвите, могат да прилагат тези правила до края на първата пълна финансова година, следваща датата на публикуване на официалната интернет страница на ОИСР на споразумението между членовете на организацията относно минимален стандарт по отношение на действие 4 относно свиването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, но най-късно до 1 януари 2024 г.

Член 12

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 13

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 12 юли 2016 година.

За Съвета
Председател
P. KAŽIMÍR